

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 20 a 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia bránia prerušeniu 30-dňovej lehoty na podanie odporu proti európskemu platobnému rozkazu stanovenej článkom 16 ods. 2 tohto nariadenia, prostredníctvom ustanovenia § 1 ods. 1 rakúskeho Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (Spolkový zákon o sprievodných opatreniach ku COVID-19 v justícii), podľa ktorého sa v konaniach v občianskoprávných veciach do 30. apríla 2020 prerušujú a od 1. mája 2020 odznova začínajú plynúť všetky procesné lehoty, plynutie ktorých vyvolala právna skutočnosť, ktorá nastala po 21. marci 2020, alebo ktoré dovtedy ešte neuplynuli?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 399, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Holandsko) 13. januára 2021 – I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Vec C-19/21)

(2021/C 128/20)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: I, S

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 27 dublinského nariadenia⁽¹⁾, prípadne v spojení s článkom 47 Charty, vykladať v tom zmysle, že dožiadaný členský štát je povinný poskytnúť žiadateľovi, ktorý sa zdržiava v žiadajúcom členskom štáte a domáha sa odovzdania podľa článku 8 (alebo článkov 9 alebo 10) dublinského nariadenia, alebo jeho rodinnému príslušníkovi v zmysle článkov 8, 9 alebo 10 dublinského nariadenia účinný opravný prostriedok na súd proti zamietnutiu dožiadania o prevzatie?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku a ak článok 27 dublinského nariadenia neponúka základ pre účinný opravný prostriedok, má sa článok 47 Charty – v spojení so základným právom na jednotu rodiny a záujem dieťaťa (ako je to zaručené v článkoch 8 až 10, ako aj v odôvodnení 19 dublinského nariadenia) – vykladať v tom zmysle, že dožiadaný členský štát je povinný poskytnúť žiadateľovi, ktorý sa zdržiava v žiadajúcom členskom štáte a domáha sa odovzdania podľa článkov 8 až 10 dublinského nariadenia, alebo jeho rodinnému príslušníkovi v zmysle článkov 8 až 10 dublinského nariadenia účinný opravný prostriedok na súd proti zamietnutiu dožiadania o prevzatie?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku alebo druhú časť druhej otázky: Akým spôsobom a ktorý členský štát má žiadateľovi alebo jeho rodinnému príslušníkovi oznámiť zamietavé rozhodnutie dožiadaného členského štátu a právo podať proti nemu opravný prostriedok?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).